

Слово про слово

На початку було Слово...

ВСЕУКРАЇНСЬКА ХРИСТИЯНСЬКА ГАЗЕТА

WWW.SLOVOPROSLOVO.INFO

Духовно-просвітницьке видання

Лютий 2020 № 1 (77)

Бо кохання того варте!

Нещодавно я прокинувся зранку, повернувся на лівий бік і подумав: хто ця жінка поруч зі мною? І чим більше я вглядався в риси її обличчя, тим менше розумів що ж, насправді, я роблю тут в цьому ліжку з нею...

Знайоме і таке рідне обличчя було зовсім чужим. Я намагався згадати, що ж саме привабляло мене в ній багато років тому і чому зараз я нічого не відчуваю... Напер-

додні ми посварилися. Не пам'ятаю, через що. Та це і не важливо. Важливо, що ми ображені та роздратовані лягли спати. Спалося мені погано, а зранку я довго лежав і роздумував. Роздумував про стосунки, про кохання, яке наче та примхлива пташка, що прилітає та відлітає, коли їй заманеться.

Колись давно я закохався. Закохався в прекрасну принцесу. Розумну, витончену, дотепну і надзвичайно прекрасну. Довгими

теплими вечорами ми гуляли вулицями та парками міста і розмовляли. Про все. І ні про що. І це було так прекрасно! Я ловив на собі її захоплені погляди і відчував себе непереможним. Я бачив з якою повагою вона ловить кожне моє слово і відчував себе найрозумнішим з чоловіків. Я попросив її закрити очі і дати мені руку. І вона подала. Я сказав: якщо ти довіряєш мені, то не відкривай очей, доки я не скажу. І вона не від-

кривала. Я повів її вулицями і провулками. Ми повертали, піднімалися та спускалися схилами, переходили площі та дороги і всі ці сорок хвилин вона не відкривала очей та довірливо трималася за мою руку. Ми вийшли на пагорб з прекрасним видом на море. І тут я сказав: відкривай! Це було дивовижно. Це було наче телепортуватися в інший вимір – закриваєш очі в одному місці і відкриваєш в іншому, за багато кілометрів звідти.

А тоді я згадав, як просив її вийти заміж. На тихому озері посередині був малесенький острівець, а на ньому — казкова альтанка. До того острова вели два довгих тоненьких містки, які підходили до самої альтанки з двох різних боків. Вона стояла там, в легкій літній сукні, спершись спиною на колону. Я стояв навпроти. Я знав, що маю сказати. Я довго готувався. Але слова застрягли в моєму горлі. Я дивився на неї і не міг вимовити ані слова. Мабуть, вона здогадувалася про що буде мова, бо бачила моє хвилювання. Нарешті, зібравши всю силу волі, я вимовив: "Я кохаю тебе понад усе! Чи погодишся ти стати моєю дружиною?" А тоді довгі хвилини не могла вимовити ані слова вже вона... Найдовші хвилини мого життя. А потім найщасливіша мить! Я тоді ще не знав, скільки складнощів доведеться ще пройти і скільки викликів прийняти і побороти, поки ми вже будемо разом. Але мене це й не турбувало...

А коли народжувався наш синочок — я першим з усіх побачив його голівку, та першим взяв його на руки. А вона лежала втомлена, виснажена, без макіяжу, з розхристаним волоссям, ледь прикрита простирадлом і була така... така прекрасна! Наче небесний ангел, що ніс з неба чарівний подарунок і ліг відпочити, змучений тяжкою та довгою дорогою...

Я лежу, дивлюся на ту саму жінку і не можу зрозуміти — невже це вона, та сама?

І це саме питання задають собі безліч чоловіків та жінок, хлопців та дівчат одного несподіваного дня. І чим сильніший перший спалах емоцій, тим більша прірва між ним і моментом, коли в голові постає це питання. І саме в цей момент руйнуються сім'ї, закінчуються стосунки та виникає їдка гіркота.

Це стається тоді, коли у чоловіків і жінок немає розуміння, що ж таке кохання насправді. Коли немає знання про інший бік стосунків. Наше суспільство не вчить будувати стосунки.

Продовження на сторінці 2

Історія поширення смертоносного вірусу

Вірус поширювався блискавично. Зведення центральних телеканалів знову і знову повідомляли про нові жертви смертоносної пандемії. Кращі фахівці Всесвітньої Організації Здоров'я безрезультатно намагалися знайти вакцину від невідомої хвороби.

Перші випадки захворювання зареєстровані на території Китаю, але вже за кілька годин вірус подолав національний бар'єр і тепер уже йшов переможним маршем по території Азії, Австралії, Росії, Європи і Сполучених Штатів Америки.

Африканські пустелі раптово перетворилися в океани останньої надії на виживання. Над людством зависла реальна загроза повного зникнення. Ніхто не зводив очей з екранів телевізорів...

Несподівано інформаційний потік перериває пряма трансляція з центрального дослідницького центру ВООЗ:

«... кілька хвилин тому вперше був підтверджений випадок абсолютного імунітету до вірусу, — суперактивні антитіла знайдені в пробірці з аналізами

крові неповнолітнього хлопчика...»

... і диктор вимовляє ім'я та прізвище Вашого сина! ..

Несподівана новина збиває Вас з пантелику. Ви заспокоюєте себе думкою, що це всього лише збіг ініціалів... не помічаючи, як на майданчику перед вашим будинком уже сідає вертоліт національної служби безпеки. Стукіт в двері і на порозі вже стоїть група співробітників сил спеціального призначення.

Продовження на сторінці 3

Коронавірус: що це, які симптоми і що робити, щоб не заразитися?

Коронавіруси — це велика родина вірусів, які можуть спричинити захворювання у тварин або людини. У людей коронавіруси викликають респіраторні інфекції, починаючи від звичайної застуди до більш важких захворювань, як Близькосхідний респіраторний синдром (MERS). Коронавірус, який спричинив спалахи, йменується як 2019-nCoV та викликає коронавірусну хворобу COVID-19. На даний час зафіксовано вже орієнтовно 90 тис. випадків, із них

смертельних — 3000.

Інкубаційний період — до 14 днів. Найпоширеніші симптоми COVID-19: лихоманка, втома та сухий кашель. У деяких пацієнтів можуть виникати закладеність носа, нежить, біль у горлі або діарея. Ці симптоми, як правило, починаються поступово. Люди можуть заразитися COVID-19 від інших людей через дрібні крапельки з носа чи рота, які виділяються під час кашлю або видихання повітря. Основний спосіб

поширення захворювання — саме через вдихання цих крапель. Ризик заразитися COVID-19 є найвищим від хворої людини. Інфікуватися від людини, у якої зовсім відсутні симптоми, можна, але ризик дуже низький. Ризик заразитися COVID-19 через фекалії інфікованої людини також є, але — також низький. Хоча початкові дослідження дозволяють припустити, що вірус може

Продовження на сторінці 4

Лікар ніс

Ми не часто замислюємося про свій нюх. Хоча наш ніс працює невпинно, ми звертаємо увагу на той чи інший запах тільки тоді, коли він не звичайний. Більшу ж частину часу запахи доповнюють наші враження про навколишній світ, залишаючись при цьому непоміченими.

Варто нам опинитися на пляжі, як ми відразу розслабляємося, і всі турботи та проблеми залишають нас. Один спогад про прохолодну морську воду, гарячий пісок і ласкаве сонце викликає у нас мрійливу посмішку. Так, сонце, вода і морське повітря, безумовно, роблять цілющий вплив; але вчені виявили, що є ще один важливий фактор, і саме він в першу чергу відповідає за ті приємні відчуття, які ми відчуваємо на пляжі. Цей фактор — запах.

Пахуча речовина, яку газові компанії додають в природний газ, щоб ми не пропустили витік, називається метилмеркаптан. Так само пахне гниле м'ясо. Людський ніс надзвичайно чутливий до цього запаху. Ми відчуваємо його навіть тоді, коли в кубічному метрі повітря міститься одна чотирьох мільярдна грама цієї речовини.

Лікарі з давніх-давен знають, що нюх допомагає поставити правильний діагноз. Наприклад, людину привозять в реанімацію в комі. Швидше за все, лікар відразу принохається до дихання хворого. Солодкий запах свідчить про діабет. Запах аміаку говорить про ниркову недостатність. При отруєнні миш'яком відчувається запах часнику. Дифтерія несе з собою задушливий солодкий запах, чума — запах яблук, тиф — запах свіжоспеченого хліба.

Так, ми рідко замислюємося про нюх — чудовий дар Творця, за який ми повинні завжди дякувати Йому.

Книга Еклезіяста, 10: 1

«Мертві мухи псують та зашумовують оливу миронарнику, так трохи глупоти псує мудрість та славу».

Вілліан: “В Ісуса Христа я повірив в Україні”

Колишній футболіст “Шахтаря”, гравець національної збірної Бразилії та лондонського “Челсі” в інтерв’ю “The Players” про футбол, сім’ю, мрії та віру в Бога, якому довірив своє життя у Донецьку.

Про батьківство

Сімейне життя бразильського футболіста не завжди складається легко. Кажуть, що у нас в Бразилії 200 мільйонів тренерів, і я можу підтвердити це. Двоє з них – мої доньки-близнючки: Мануелла і Валентина. Та й більшість членів моєї сім’ї вважають, що вони дуже багато знають у футболі. Вони впевнені, що саме я знаюся на ньому найменше.

Коли після гри я заходжу в роздягальню “Челсі”, на мій телефон відразу приходять купа голосових повідомлень. В родині завжди дивляться мої ігри і дають поради. Іноді вони залишають мені повідомлення під час самого матчу.

Зазвичай перше повідомлення приходить від мого батька Северіно.

“Синку, я дивлюся матч ... тобі потрібно більше зміщуватися в центр!”

Потім від моєї дружини Ванесси.

“Милий, чому ти не робиш частіше передачі на фланги?”

А потім від Мануелли і Валентини.

“Татку! Якщо ти хочеш забити, потрібно частіше бити по воротах!”

Мануелла і Валентина зазвичай хвилюються більше за всіх. Якщо я не забиваю, вони дуже засмучуються. Якщо на мені фолять і я падаю на газон, вони запитують, чи все гаразд зі мною.

“Татку, навіщо той чоловік ударив тебе?”

Мені стає смішно, коли я бачу, як вони турбуються. Але я також розумію, що вони хочуть допомогти. Їх реакції завжди позитивні, кожне повідомлення відправлене з любов’ю.

Без сумніву, бути батьком – найкраще, що зі мною сталося. Раніше я думав тільки про футбол. Але пріоритети змінюються, коли у тебе народжуються діти. Їм необхідні любов і увага. Вони допомагають зберігати баланс в моєму житті і футбольній кар’єрі.

Не потрібно доводити іншим людям, що вони повинні повірити в Ісуса Христа

Останніми роками я багато думав про речі, які важливіші за футбол. Зараз я говорю не лише про свою роль як батька, а й про Бога. Я – євангельський християнин. Ходжу до церкви в Лондоні, відчуваю себе там чудово, слухаю Слово Боже, молюся. У церкві є група людей, яких я вважаю своїми друзями.

Але я не люблю багато говорити з людьми про релігію. Та й взагалі релігія – це більше атрибут. Віра в Бога – зовсім інше. Вважаю, що краще демонструвати її своїми вчинками і поведінкою. Бути прикладом для інших. Якщо у вашому житті є щастя і порядок, які витікають із вашої віри в Бога, люди помітять в вас щось особливе, розумієте? Не потрібно доводити іншим людям, що вони повинні повірити в Ісуса. Це можна показувати на своєму прикладі.

Деякі вважають, що футболісти лише хочуть заробляти гроші, веселитися і ганятися

за жінками. Звичайно, кожен може робити те, що вважає за потрібне. Важлива річ для кожного християнина – знати, що ти вільний. Звичайно, ви можете піти в нічний клуб і веселитися всю ніч. Але чи потрібно це вам? Коли ви знаєте слово Боже, це не має значення. Якщо у вас є розуміння того, що добре і що погано, ваше життя стає кращим.

Багато хто з футболістів є євангельськими християнами: не лише в Бразилії, але і в Англії. Роберто Фірміно хрестили в басейні кілька тижнів тому. Аліссон був присутній. З Давидом Луїсом я товаришує з дитинства. Його хрестили, коли він виступав в Парижі за “ПСЖ”. Лукас Моура нещодавно запрошував мене до себе додому на піцу. Так і має бути. Ми захищаємо кольори різних команд на полі, та за його межами всі ми – друзі. Я щиро вдячний Богові за те, що став професійним футболістом. Бог для кожного приготував свою місію. Думаю, моя – грати в футбол. Озираючись назад, можу згадати кілька моментів, коли моя кар’єра могла зійти з рейок. Але з деяких причин цього не сталося.

Про Україну

Після того, як я дебютував у першій команді Корінтіанса, мені випав великий шанс. У серпні 2007-го, коли мені виповнилося 19, я отримав пропозицію від донецького “Шахтаря”. Всі бразильські футболісти мріють виступати в Європі, особливо у великих клубах. Але я ніколи не планував покидати Бразилію в такому віці. Я навіть не міг уявити життя в Україні. Але “Корінтіансу” було необхідно продати мене тоді, а Шахтар дуже хотів підписати мене. Тому я з батьком вирушив в Україну.

У “Шахтарі” всі були дуже переконливіми. Коли ми приземлилися у Франції, нас вже чекав приватний літак. Я зловив себе на думці, що ніколи не літав на приватних літаках. Про Донецьк ми знали лише те, що там холодно. Але було літо і дуже тепло. Незабаром я зустрівся з тренером, Мірчею Луческу. Клубна база по-хорошому вразила і ми з батьком вирішили, що це буде гарний початок для моєї європейської кар’єри.

Звичайно, взимку було дуже важко. Холод, сніг... Ніколи раніше такого не бачив. Але, слава Богу, все йшло добре. Мене підтримували одноклубники, особливо бразильці Брандао і Жадсон. Я добре адаптувався. Я навіть вивчив російську! Спочатку мені був потрібен перекладач, але поступово я вивчив деякі слова і почав розуміти. Саме в Україні я почав відчувати, що означає слідувати за Богом. Я став більше спілкуватися з Жадсоном і Фернандіньо. Ми збиралися вдома, де разом вивчали Біблію. Саме тоді я почав розуміти, про що йдеться в Біблії. Я прийняв Ісуса Христа як мого єдиного спасителя. Тоді мене і дружину хрестили у ванній.

Джерело: Поклик

Бо кохання того варте

Початок на сторінці 1

У нас є День закоханих, але немає Дня любові, яка все покриває. Ми не святкуємо дня любові, яка прощає чи не ставить себе вище за інших. Інформація про здорові стосунки багато років була під табу навіть в християнському суспільстві, а в світському цього не було кому вчити зовсім. І молодята вилітали з батьківських гнізд, окрилені першими емоціями закоханості і прокидалися в ліжку реального життя з чужою людиною.

Зараз уже модно стає говорити, що закоханість і кохання – то не одне й те ж. І це справді так. Кожен досвідчений психолог сьогодні скаже вам, що закоханість – це почуття, яке одягає на людину рожеві окуляри. Вона відмовляється бачити реальність, відмовляється бачити погане і не товаришує з правдою. Об’єкт кохання виглядає ідеальним і безгрішним, щоб там не було насправді. І знаєте що – закоханість це прекрасно! Без неї ми, мабуть, ніколи не наважились зв’язати назавжди своє життя з іншою чужою і недосконалою людиною. Та погано в ній те, що вона закінчується. Завжди. Подобається нам це чи ні. Максимально, і вкрай рідко, вона може тривати до двох років. І настає прозоріння. А тоді або воно перетворюється в кохання, або в гірке розчарування. І якщо закоханість приходить сама, часто не питаючи в нас жодного дозволу, то кохання не буває без свідомого вибору.

Що ж це за вибір і на чому він базується?

Немає нічого більш актуального та конкретного, ніж біблійне розуміння любові. Всі, хто бере шлюб у церкві, знають, що в певний момент священник їх питає: чи обіцяєш ти любити та бути вірним чоловіку (дружині), доки смерть не розлучить вас? І кожен має відповісти: так! А тоді весільна сукня змінюється на домашню футболку і через якийсь час закінчуються весільні гроші... Повз постійно проходять жінки – молодші, красивіші, розкутіші, а вдома тебе вже п’ятий раз питають, коли ти, нарешті, прочистиш раковину і чи маєш докладний план свого особистісного та кар’єрного росту на найближчі 20 років, чи ти так і будеш сидіти на дивані... І це зовсім не збуджує. А вона більше не заглядає тобі до рота в очікуванні східної мудрості, і в неї на все є своя думка. А тоді, о жах!, вона стає на три кілограми солідніша... І саме в цей момент на перше місце виступає розуміння, що кохання – то не лише емоційні переживання, а усвідомлений вибір. Це щоденна праця над собою та над стосунками. Ти вибираєш зробити над собою зусилля та допомогти їй по господарству, коли друзі кличуть тебе дивитись футбол. Ти вибираєш ходити з нею по крамницях і терпляче чекати, доки вона міряє сто пар джинсів та не вибере з них жодної. Ти вибираєш піти з нею на романтичну комедію в день прем’єри нового «Термінатора». І кожного разу це зусилля над собою. Це вибір. Це робота. Саме так. Бо ми егоїсти за своєю природою. Ми завжди вимагаємо уваги до себе. Ми

схильні говорити: якщо любить – то повинна... те та інше. І не хочемо говорити – я поступлюся, я відмовлюся, я прощу... Ви ж помічали, як важко прийти першому і сказати “вибач”, коли ти ще й не винний зовсім? Все всередині тебе кипить і говорить – це не справедливо! І тоді задаєш собі питання: хочеш бути правим чи щасливим? І йдеш миритися. Бо ти обіцяв. Бо це та сама вона, заради якої ти колись готовий був перевертати гори. Бо ти любиш. А вона говорить – не чіпай мене, бо колись ти був..., а тепер ти став...! І тобі боляче, бо й не ти винний. Але ти обіцяв. Їй та Богу. Бо це Вона. Бо ти любиш. І ти йдеш знову...

А можеш і не йти, можеш піти собі геть гуляти з друзями, а прийти і лягти спати, наче нічого не сталося. А зранку... ти дивишся на це обличчя, та не впізнаєш його. Воно холодне і чуже. Дуже засмучене, нещасне. Ти можеш і далі залишатися правим, доки не зрозумієш, що втратив її назавжди.

Або забути про свою гордість, та просити, благути про прощення та мир. І бути щасливим.

Ось як Біблія описує справжнє кохання: «Любов довготерпить, любов милосердствує, не заздрить, любов не величається, не надимається, не поводитьсь нечемно, не шукає тільки свого, не рветься до гніву, не думає лихого, не радіє з неправди, але тішиться правдою, усе зносить, вірить у все, сподівається всього, усе терпить! Ніколи любов не перестає!» Коли я читаю це, мені стає цілком очевидно, що ті яскраві емоційні переживання, які наше суспільство пропагує у фільмах та телешоу і завзято прославляє на День св. Валентина – то лише жалюгідна подоба справжнього почуття, яке готове пожертвувати собою, щоб зробити щасливою кохану людину.

Тут напрошується питання – а чи варто воно, те кохання, всіх тих проблем? Якщо це така важка робота – для чого мені це? І справді. Так думаєш тільки до того моменту, поки не зустрінешся поглядом з її щасливими очима. Доки вона не візьме твою руку, так ніжно, як колись, в той день, коли вона йшла поруч, не розплющуючи очей, цілком довірившись тобі. Коли ти бачиш, як сяють її щасливі очі – більшої винагороди тобі не знадобиться. Тільки щоб не відпускати цієї руки ніколи. «В горі і в радості, в здоров’ї та хворобі... доки смерть не розлучить вас»...

В цю хвилину, коли пишу ці рядки, моя дружина порається в кімнаті з маленькою донечкою. Через двері до мене доноситься її ніжний голос – вона щось співає малечі. Щось ніжне та лагідне. Найрідніший голос у світі... І як тільки я міг подумати, що вона чужа? Ріднесенька. Кохана. Моя. Я був колись закоханий, а тепер я кохаю. Скільки б разів не довелося мені ще переступити через себе, свою пиху та гіпертрофоване почуття справедливості. Бо я обіцяв. Бо я кохаю. Бо воно того варте!

Тимофій Шупарський.

Віра в Бога допомагає стати щасливішим

Британські вчені виявили секрет щасливого життя. Ним виявилася віра в Бога. Як з’ясувалося, віруючі люди набагато краще справляються з життєвими негараздами і в цілому виявляються більш щасливі в порівнянні з атеїстами або агностиками.

В ході дослідження було опитано тисячі людей з усіх куточків Європи. З’ясувалося, що релігійні люди по-іншому ставляться до політики і соціально-економічних умов. Так, віруючі менш прихильно в порівнянні з атеїстами сприймають допомогу по безробіттю.

Побожні люди краще справляються з такими життєвими негараздами, як хвороба або втрата улюбленої роботи. Віра часто сприймається віруючими як свого роду страховий поліс, на який можна покластися

в критичних життєвих ситуаціях.

Вчені, які представили результати свого дослідження на конференції Королівського економічного товариства в Ковентрі, відзначили, що раніше також висловлювалися думки про віру як своєрідної психологічної міцності, яка захищає людину від життєвих негараздів, проте до цих пір «цьому питанню не приділяли належної уваги», повідомляє британська The Daily Mail.

В результаті дослідники прийшли до висновку, що ефективність різних методів зняття стресу змінюється в різних життєвих ситуаціях, однак «регулярні відвідування церкви і молитви приносять найбільше задоволення».

Історія поширення смертоносного вірусу

Початок на сторінці 1

Вас відводять в бік і наполегливо просять дозволити використовувати антитіла в крові вашого сина для спасіння людства. Вас квалплять і ви гуманно даєте згоду.

По дорозі до міжнародного дослідницького центру Вас вводять в курс справи, пояснюючи, що кожна крапля крові Вашого сина здатна врятувати життя сотням тисячам жителів планети, які помирають .... Вашого сина просять пожертвувати собою заради порятунку людства!

– Пожертвувати? – перепитуєте Ви.
– На жаль, так, – відповідають Вам,

пояснюючи, що паралельне переливання разом із забором крові Вашого малюка здатне знищити наявні у нього антитіла.

Ваш розум намагається знайти вихід з ситуації, що склалася, ви починаєте перераховувати всілякі варіанти, як раптом чуєте звернення сина:

– Тату, якщо не існує іншого способу врятувати людей від смерті, я готовий понести на собі цей хрест ....
– Але як? ... – обурюєтеся Ви.
– Я готовий, тату ... думаю, я зможу ... я повинен випити цю чашу до дна, тату ... – з надриком у голосі промовляє син.

Євангеліє від бомжа

До церкви, бокуючи, увійшов голомозий самовпевнений чоловік з недопалком на нижній губі. Бабуся, яка стояла біля дверей, замотана під баранчик, махнула рукою і показала на цигарку. Лисий виплюнув сигарету їй під ноги і рішуче пройшов далі. Сів у першому ряді, зі священниками. Тут він звідкись витягнув пом'яттий рудий капелюх і натягнув його на голову. Капелюх просів до самих очей, а очі виявилися маленькими і хитрючими. Господар капелюха покосився на сусіда і хриплим голосом мовив: «Подарували не того розміру».

Почалася служба, лисий вовтузився, оглядав присутніх у залі. Потім задрімав, відтак уві сні здригнувся і прокинувся. Служіння закінчувалося, служитель запитав у парафіян: «У кого є молитовні прохання – скажіть, і ми зараз за вас помолимося».

Голомозий схопився, а пастор м'яко сказав йому: «Будь ласка, зніміть капелюх, це ж церква!». Лисий нервово зірвав капелюха з голови: «У вас не зрозумієш: у євреїв треба одягати капелюха, а у вас – знімати. Жодних понять! Добре, батя, зняв я капелюха, коли це треба Богу. А ти молилася зі своїми гавриками про те, щоб Васькин будинок згорів, а Клавка його зрадила, і краще зі мною. Хай бізнес його прогорить, і нехай Васька здохне разом з бізнесом!».

Церква завмерла, за багато років тут ніколи не було подібного молитовного прохання. У пастора тихо опустилася щелепа, і він застиг. Молодий диякон зітхнув-видихнув і став поруч з пастором. Прицмокнувши кілька разів, бадьоро сказав: «Видно, ви перший раз в церкві. Ми про таке не молимося. Якщо ви попросите, щоб цьому Васьці відкрився Господь, тоді помолимося. Лисий нервово закашлявся і закричав: «Дзуськи! Я в іншій церкві вже один раз був, сто свічок купив і запалив за брательників моїх, що сидять в зоні. А ви тут якісь делікатесні і делікатні справи мені розводите!».

Більше молитовних прохань не було і пастор з молитвою «Отче наш» закінчив збори.

Засмучений голомозий вийшов на паркувальний майданчик. Недалеко стояла людина в порваних джинсах, заправаний футболці, який підійшов до лисого: «Що це ви такий засмучений?».

– Так ось, в церкві мене не зрозуміли, потоптали. Просив помолитися, щоб Васька здох, а вони мені про любов і Господа. Але нащо тобі про це знати, на тобі троячку, піди похмелись портвейном.

– Та не п'ю я ...
– Ну, йди похавай ...
– І хавати не буду ...
– То куди ти троячку дінеш?
– Віддам тим, хто голодний ...
– Так, ти хто?
– Зараз не важливо, хто я, можеш мене бомжем називати ... А давай-но кілька хвилин посидимо в парку, на лавці, йдемо Гришка-косий ...

– А звідки ти мою кликуху знаєш? Ти що, мент?

– Клику твою давно знаю, і не мент я ...
У лисого напружилися жили на лобі. Вони пройшли до парку, сіли на зелену лавку. Бомж почав перший:

– А чим тобі Васька напаскудив?
– Та ти гониш! Він в зону мені ніколи нічого не пересилав, сім штук боргу не віддає, маруху мою Клавку відбив, поки мене не було! Так я ж, якщо мені церква не допомогла, сам його порішаю і задвіну на той світ!

– А давай спробуємо вирішити з Ваською-кривим мирним способом? І трохи з любов'ю?
Лисий залився червоним кольором і закричав хрипко: – Ваську-кривого, з любов'ю! Так він трьох колись порішив при мені ...

– Ну спробуймо, я допоможу ...
Васька довго не відкривав двері, але бомж щось тихо йому сказав і той вийшов. В руці сокира, а очі – два пістолетних дула. Обличчя викривлене набік, тому і кривий. На Гришку не дивиться, тільки на бомжа. А бомж продовжує дивним ніжним шелотом: – Шановний Василю, давай спокійно поговоримо ... Якщо повернеш Григорію гроші і Клавку, я тобі в 7 разів більше

Ви міцно пригортаєте сина до себе і зі сльозами на очах ... ставите підпис під «смертним вироком» Вашого хлопчика! ..

Через шість годин Ваш син вже буде мертвий, ... але пролита ним кров стане причиною порятунку мільйонів людей, що зважилися на вакцинацію його антитілами!

Його кров принесе надію на зцілення мільярдам хворих і поверне до життя мільйони приречених!

Сотні тисяч газет і журналів вийдуть під заголовком: «Ми Ним живемо і рухаємося, і існуємо».

Дату його народження візьмуть за точку відліку літочислення Нової Ери Людства.

День його смерті назвуть Великоднем і зроблять щорічним всесвітнім святом.

Його ім'я і його Подвиг навіки залишаться в серцях тих, хто зобов'язаний йому своїм «воскресінням»!

«Я Пастир Добрий, і знаю Своїх, і Свої Мене знають».....

«Ніхто в Мене його не бере, але Я Сам від Себе кладу його. Маю владу віддати його і маю владу прийняти його знову»...

Біблія, Ісус Христос, Євангеліє від Іоанна 10:14-30

Привалов І. С.

дам, і бізнес твій піде успішно і замість Клави зустрінеш дівчину мрії і з нею матимеш трьох білявих дітей ...

– Доведи ... – видихнув Васька, і лоб у нього запітнів.

Бомж дістав з-під пояса невелику книжку, відвів Ваську в бік і став цю книжку йому читати. – Нову заповідь даю вам, щоб ви любили один одного...

Гришка-косий дивиться і щелепа у нього відвисла, як у того пастора, і навіть нижче. А бомж закінчив, і додав: «Я і Отець – одне ...»

Раптом падає Василь на коліна, і в той момент Клавка виходить і заздалегідь вже реве.

Бомж повертається до неї: – Не плач, дочко Сіону, все добре буде. Знаю, не від хорошого життя ти до Василя пішла, та й не любить він тебе, тому і б'є часто. Ось, Гриша зі мною, йди до нього ...

Підійшла Клавка і обнялися вони з Грицем-косим, і поцілувалися. А Васька-кривий до ганочка підійшов, викопав ямку і дістав з неї целофановий пакет з грошима. Спиною повернувшись, відрахував 7 тисяч і мовчки передав їх Гришці. А бомж продовжує:

– Любов – найсильніша зброя в світі. Але багатьом церквам любов не потрібна. Тому таких, як я, в церкві не пускають, і я прийшов до вас. Давайте самі помолимося, але про інше, про хороше ...

І впали на коліна Гришка-косий, Васька-кривий і Клавка, і став бомж говорити, піднімаючи руки доверху: «Даруй Батьку небесний їм радість і спокій в серці, заміни злість любов'ю. І допоможи їм в житті і в роботі, щоб стали вони на шлях істинного служіння Тобі і людям. І прости їм гріхи, визволи їх від лукавого ...».

І підняв бомж їх з землі, і сказав: «Колись один розбійник покався, а зараз два. Слава Богу!».

І тут Гриша та Вася питають його, і видно було, що питання їм не давало спокою:

– А яка у тебе кликуха?
– Проста ... Але через неї мене в церкві не пускають ...
– То яка?
– Ісус Христос...

Михайло Моргуліс

НОВИНИ

АГРЕСИВНЕ ВПРОВАДЖЕННЯ ГЕНДЕРНОЇ ІДЕОЛОГІЇ. ГЕЙ-ПАРАД ТА МІСЯЦЬ ЛГБТ

У 2020-му році формат ПрайдТижня (тижня ЛГБТ) змінюється аж на цілий ПрайдМісяць (місяць ЛГБТ), який розпочнеться 17 травня закінчиться 21 червня гей-парадом. Саме такі плани анонсовані на фейсбук-сторінці КиївПрайд

Наразі ми бачимо агресивне впровадження гендерної ідеології в різні сфери суспільного життя, аби руйнувати сімейні цінності в Україні. Зокрема, ініціюються закони, які надають особливі права для сексменшин та разом обмежують свободу слова та віросповідання в Україні. Крім цього, у 2020 році ПрайдТиждень змінюється аж на цілий ПрайдМісяць. Таким чином ЛГБТ-організації намагаються збільшити кількість просвітницьких, мистецьких та розважальних заходів, аби долучити максимально багато представників з різних суспільних сфер.

Нагадаємо, що 17 червня 2018 року в Україні під час так званого гей-параду були вперше побиті люди, які вийшли на захист сім'ї і сімейних цінностей. І досі не проведено службове розслідування у поліції, ніхто не покараний.

Минулого року 22-23 червня 2019 року у Києві тривала «Всеукраїнська варта на захист сімей і дітей», в якій взяла участь небайдужі громадяни, представники церков тощо.

МУЗЕЙ ТВОРІННЯ ОБРАНО НАЙКРАЩИМ РЕЛІГІЙНИМ МУЗЕЄМ СВІТУ

Копія Ковчега та Музей Творіння отримали найбільше голосів читачів зі списку найкращих релігійних музеїв в країні, обраного колегією найкращих експертів подорожей.

“Обидві пам'ятки зробили Північний Кентуккі провідним релігійним центром в Америці”, – сказали двое переможців у заяві в п'ятницю.

У ПІВДЕННІЙ КОРЕЇ ПРИПИНЯЮТЬ БОГОСЛУЖІННЯ ЧЕРЕЗ КОРОНАВІРУС

Спалах коронавірусу в Південній Кореї настільки серйозний, що міністр культури у п'ятницю попросив церкви та інші релігійні органи припинити збиратись до тих пір, поки він не буде локалізований.

У Південній Кореї найбільший спалах за межами Китаю – 2337 випадків. Понад 500 випадків було зареєстровано лише в четвер, повідомляє інформаційне агентство новин країни.

“Очікується, що ці вихідні та наступні вихідні стануть критичним моментом поширення COVID-19 та зможуть зупинити поширення інфекції”, – заявив у п'ятницю міністр культури Південної Кореї Ян Ян-Бу.

“Я щиро прошу церкви утримуватися від будь-яких релігійних служб і зборів на деякий час, щоб запобігти подальшому зараженню коронавірусом і погіршенню ситуації”, – додав він.

КОРОНАВІРУС ЧИ ТУБЕРКУЛЬОЗ, ЩО ЗАГРОЖУЄ УКРАЇНІ?

В середньому в Україні щомісячно реєструють понад 2 тисячі випадків захворювання на туберкульоз.

Наша країна — серед лідерів у світі з поширення цієї хвороби. Кожного року у нас вмирають 4 тисячі людей від туберкульозу. Приблизно – 11 кожного дня. Уявили собі масштаби?

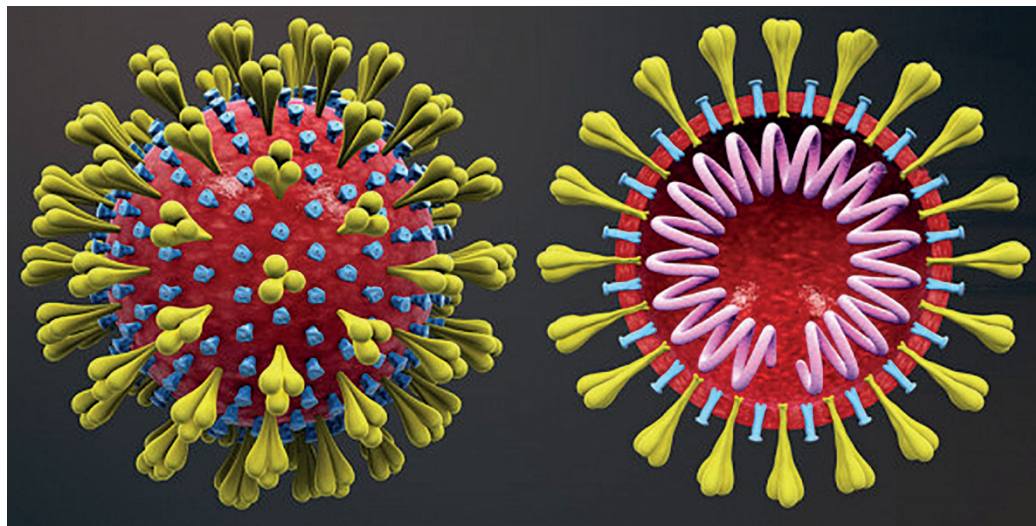
У нас епідемія оголошена ще в 1995 році і вона й досі не подолана. Одна із причин — пізно виявляють хворобу, бо ж у нас не прийнято ходити до лікарів, в масі своїй людям невідомі симптоми, і ми дуже любимо самолікування.

Ще у нас погане харчування. Величезна кількість людей справді погано харчується. Нездаремно кажуть, що туберкульоз — хвороба бідних.

Ну і низька культура населення – вважається за героїзм ходити на роботу хворим, з температурою і кашлем. Все це разом і не дає можливості забути про епідемію туберкульозу. У січні 2020 р. в Україні зареєстровано 1 945 випадків туберкульозу: 1 557 нових випадків захворювання; 388 пацієнтів із рецидивом; 47 пацієнтів, які відновили лікування після перерви; 114 пацієнтів, які розпочали повторне лікування після невдалого; 57 інших випадків; Загалом у січні 2020 р. від туберкульозу лікувалися 18 472 людини.

Коронавірус: що це, які симптоми і що робити, щоб не заразитися?

Початок на сторінці 1

бути присутнім у калі в деяких випадках – поширення цим шляхом не є головним під час спалаху.

Щоденні повідомлення про смертність від коронавірусу, нові випадки та швидкість його поширення не завжди допомагають зберігати спокій. Звісно, така інформація не покоїть, але необхідно пам'ятати, що вірус активно досліджується і про нього відомо вже досить багато. Зараз ризик зараження новим коронавірусом на території країн Європи залишається досить низьким. Високим він є лише для мандрівників, які подорожують в регіони країн, де зафіксовано випадки

коронавірусу. Тому варто утримуватися від планування таких подорожей.

На території України підтвердили перший випадок зараження коронавірусом на час підготовки цього матеріалу. В Україні вже з'явилися тест-системи для виявлення вірусу. Вони знаходяться у вірусологічній референс-лабораторії Центру громадського здоров'я України. Саме туди будуть направлятися зразки для тестування.

Рекомендації, що робити, щоб захистити себе:

- часто і ретельно мити руки водою і милом;
- не торкатися брудними руками очей,

носа чи рота;

- уникати тісного контакту з людьми, хворими на респіраторні інфекції;
- залишатися вдома, якщо захворіли на респіраторну інфекцію, та повідомити свого сімейного лікаря;
- чхати та кашляти у згин ліктя або прикривати рот і ніс серветками, ретельно мити руки водою і милом опісля, провітрювати приміщення та дезінфікувати поверхні.

Якісна та перевірена інформація про коронавірус – не менш важливий засіб профілактики. Від початку поширення вірусу поширилася інформація про фейкові способи захисту – від так званих «інноваційних» вакцин, яких, насправді, ще навіть не існує, до різноманітних народних засобів профілактики коронавірусу. Водночас доведена ефективність вживання для профілактики з метою підвищення опірності організму вітаміну С та препаратів, які містять магній.

Таким чином, бути обізнаним дуже важливо задля ефективної профілактики інфікування. При цьому необхідно слідкувати за новою інформацією із офіційних джерел та повідомлень МОЗ.

Не менш важливо для християн не вірити неперевіреному новинам та не розповсюджувати їх. Нашим завданням є, на мою думку, й активізуватись молитовно, адже духовний стан безпосередньо пов'язаний із душевним та фізичним здоров'ям. Це важливо і для підтримки хворих, включно із християнами, в інших країнах.

Петро Сельський

4 способи зрозуміти зміст коронавірусу у нашому гріховному світі

Богослов Джон Пайпер запропонував християнам чотири способи, як вони можуть біблійно зрозуміти коронавірус, який заразив до цього часу близько 87 000 і вбив понад 3000 людей.

Сімейство вірусів, відомих як коронавіруси, заражає переважно кабанів, свиней та дрібних ссавців, але вони легко мутують і можуть переходити від тварин до людей та від однієї людини до іншої, як нещодавно пояснив The Wall Street Journal, додавши, що рівень смертності коливався від 2 до 3,4 відсотків на даний момент.

Понад 50 країн повідомили про випадки коронавірусу, а Всесвітня організація охорони здоров'я підвищила глобальний ризик спалаху до «дуже високого рівня».

«Ісус має всі знання і всю владу над природними і надприродними силами цього світу. Він точно знає, звідки почався вірус, і куди він рухається далі. Він має повну силу стримати це», – сказав він.

Він поділився чотирма біблійними реаліями, які можуть бути використані як складові для розуміння та осмислення його.

1. Гріх піддав світ марноті

Цитуючи Римлян 8: 20-23, Пайпер наголошує, що коли гріх увійшов у світ через Адама та Єву, «Бог постановив, що створений порядок, включаючи наші фізичні тіла, як осіб, створених за Його образом, зазнає роз-

паду та марності, і що все живе вмиратиме.

Однак християни, які довіряють Христу, не сприймають це погіршення як осуд, оскільки ця «біла для нас - для очищення, а не для покарання».

«Ми помираємо від хвороби, як усі люди, не обов'язково через якийсь конкретний гріх... Ми помираємо від хвороби, як і всі люди, через гріхопадіння», – пояснив він.

2. Іноді хвороба – це Боже милосердя

Деякі християни можуть померти від хвороб, «щоб нас не засудили разом із світом», – сказав Пайпер.

Пастор сказав, що його погляд базується

ся на 1 Коринтян 11: 29-32, де йдеться про зловживання Господньою вечерею. «Але принцип ширший», – підкреслив він.

«Господь Ісус забирає життя своїх близьких через слабкість і хворобу – до речі, саме ті ж слова, які використовуються для опису слабкостей і хвороб, які Ісус лікує під час Свого земного життя (Матвія 4:23; 8:17; 14:14) – і приносить їх на Небо. Він приносить їх на небо через траєкторію їхнього гріха, від якого він відрізав і рятував їх – не для покарання, а для їхнього порятунку», – пояснив він.

3. Хвороба може стати судом

«Бог іноді використовує хворобу для того, щоб виносити конкретні вирoki тим, хто Його відкидає і живе у гріхах», – сказав Пайпер.

Посилаючись на Дії 12, пастор наводить приклад царя Ірода, який підніс себе, називаючись богом. «Одразу його ударив ангел Господній, бо він не віддав Богові слави, і його з'їли черв'яки живцем і він помер».

Він сказав, що Бог, може, і використовує хвороби, щоб часом судити тих, хто відкидає Його і Його шлях.

4. Божий грім

Цитуючи Лука 13: 1-5, Пайпер сказав, що всі стихійні лиха – це «громовий удар божественної милості в розпалі суду, який закликає всіх людей скрізь покаятися і перебудувувати своє життя благодаттю з безмежною цінністю Божої слави».

Він зробив висновок, що «це послання Ісуса світові в цей момент історії. Коронавірус – послання до кожної людини, ... яке каже: «Покайся».

Джерело: christianpost.com

СЛОВО ПОЕТИЧНЕ

Сонет коханому

Зорить любов – промінчик мого щастя –
Безмовно й ніжно у твоїх очах.
І туляться до рідного плеча
Чуття душі, що невідвладні часу.

Любов плекаю в серці, як окрасу,
Щоб цвіт її ніколи не зачах,
І сонцесейна ніжності свіча
Палає у душі моєї незгасно.

Летять роки, осяяні коханням –
У вічність нам торує путь незнану
Отих років стрімкий нестримний лет...

А почуття, що невідвладні часу –
Горіння серця і душі окраса –
Сплітають прозу буднів у сонет.

Ольга Міцевська

Прости, мій Господи...

Прости, мій Господи, що мало
Молитви лине з моїх вуст
За край, в якому я зростала,
За край, в якому я живу.

Прости, що мало я просила
За свій народ, за тих людей,
Яких в дорозі я зустріла,
За покоління молоде.

Нема в хворобах дефіциту,
А я забула за батьків,
Які лишають своїх діток,
В пияцтві гинуть залюбки.

Навколо стільки зла й страждання,
Облич зажурених, сумних...
Доклала мало я старання,
Аби молитися за них.

Я визнаю свою провину,
Ти ж дай мені в молитві сил.
Мою прекрасну Україну
Прости, помилуй і спаси.

Віра Омельчук

Ти

Ти – музики клубок із кольорових ниток,
Ти – музика в мені, і слухає весь світ,
Господь єднає нас, і маємо разом жити,
Іти крізь ватру днів, Його шукати слід.

Ти загадкова тінь чи світло незбагненне
В пересвіті оцім, – я плутаюсь в словах –
Ти вся, як є, моя, Творцем благословенна,
Ще не оспівана у віршах і піснях.

Ти загадкою, тому й така прекрасна,
Тому й живу – отак, між зір, на повен зріст,
Ти – музика земна, яка в мені не гасне,
І для життя щодня дарує новий зміст.

Сергій Рачинець

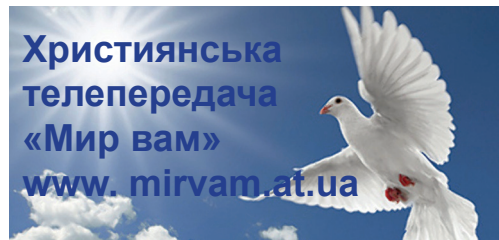
ХРИСТІАНСЬКИЙ ДУХОВНО-ПРОСВІТНИЦЬКИЙ ЧАСОПИС

Адреса: а/с 116, м. Рівне,
33028, Україна.

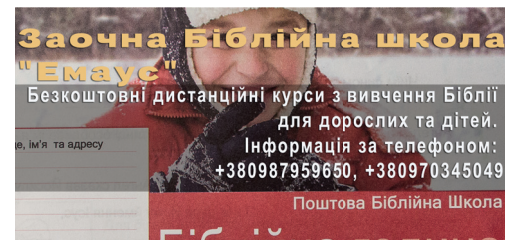
Телефон: (0362) 63-79-76

www.slovovchitelyu.org

СЛОВО
ВЧИТЕЛЮ

Адреса редакції: вул. Січ. Стрільців 63/49
м. Березани, 47501, Тернопільська обл.
+380966126096, slovoproslovo@ukr.net
Видання здійснюється на добровільні пожертвування і розповсюджується безкоштовно.
Номер рахунку для пожертвувань:
5168 7422 2234 5641, ПриватБанк

Запрошуємо вас

Духовно-просвітницька газета
Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія ТР №597-197р 30.11.2012 р.
Тираж 6500 шт. Віддруковано
Друкарня «Буковинський видавничий дім»
м.Чернівці, вул. Лесина 31
+38 050 997 51 86 +38 098 311 08 98

Головний редактор
Анатолій Якобчук
Верстка та дизайн: Анатолій Якобчук
Літературна редакція: Анна-Віталія Палій,
Олена Якобчук, Людмила Дмитрус
Адреса в Інтернеті: www.slovoproslovo.info